

Sygnatura akt I C 164/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

T., dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim - I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Jolanta Szczęsna

Protokolant: Sekretarz sądowy Natalia Milczarek

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2021 r. w Tomaszowie Mazowieckim

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko K. S. (1)

- o zapłatę

orzeka:

- zasądza od pozwanej **K. S. (2)**, na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę **3.350,72 zł** (trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych, 72/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, nie więcej niż maksymalne ustawowe, liczonymi od kwoty 3.153,33 zł (trzy tysiące sto pięćdziesiąt trzy złote, 33/100) od dnia 29 lipca 2020 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.117,00 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 164/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł powództwo o zapłatę 3350,72 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim. Na uzasadnienie pozwu powód podał, iż nabył wierzytelność z tytułu umowy pożyczki od poprzednika prawnego.

/vide: pozew k. 3-6 akt/.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 31 maja 2021 roku tutejszy Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Na skutek wniesionego przez pozwaną sprzeciwu od powyższego nakazu zapłaty utracił on moc prawną.

Pozwana K. S. (1) wniosła sprzeciwie o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut braku legitymacji powoda, zarzut nieistnienia umowy pożyczki, nie przekazanie środków finansowych z umowy pożyczki i zastosowanie rażąco zawyżonej opłaty prowizyjnej.

/vide: sprzeciw od nakazu zapłaty k. 43 - 48 akt/.

Powód podtrzymał żądanie w całości zauważając, iż dołączył do pozwu wyciąg z umowy cesji, pożyczka główna została zawarta w formie elektronicznej z inicjatywy strony pozwanej, nie występuje zatem w formie pisemnej, zaś kwota pożyczki została przekazana na konto pozwanej, która nie udowodniła, aby konto to nie należało do niej.

/vide: pismo procesowe k. 58- 61 akt/ .

Strona pozwana podtrzymała zarzuty podniesione w sprzeciwie.

/vide: pismo procesowe k. 67 – 70/.

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2021 r. – wyznaczonej, celem wysłuchania pozwanej, a przeprowadzonej pod nieobecność prawidłowo powiadomionych stron - Sąd ustalił i następnie zważył, co następuje:

W dniu 17 października 2019 roku pozwana K. S. (1) zawarła z pożyczkodawcą (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę pożyczki nr (...) w formie elektronicznej.

/dowód: potwierdzenie umowy pożyczki k. 16 – 19 akt/.

W w/w dniu na wskazane w umowie konto pozwanej w Banku (...) S.A. przelana została kwota 3153,33 zł.

/dowód: kopia potwierdzenia przelewu k. 20 akt/.

Umową cesji wierzytelności z dnia 22 czerwca 2020 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. sprzedała powodowi m.in. wierzytelność z tytułu wyżej opisanej umowy pożyczki.

/vide: umowa cesji z wyciągiem k. 21 – 24 akt/.

Sąd zważył, co następuje.

Na wstępie Sąd ocenił umowę stron pod kątem jej ważności. Strony łączyła umowa pożyczki, określona w art. 720 § 1 i 2 k.c. mocą której poprzednik powoda zobowiązał się przenieść na własność biorącej określoną ilość pieniędzy i przelał je pozwanej, a biorąca pożyczkę zobowiązana była zwrócić tę samą ilość pieniędzy.

Umowa zawarta została w formie elektronicznej, a zatem w trybie art. 66¹ k.p.c. Kwota pożyczki została pozwanej przelana na wskazane konto bankowe.

Zarzuty pozwanej nieistnienia umowy nie były zasadne. Pozwana nie wykazała, aby konto, na które przelano kwotę pożyczki nie należało do niej, ani że jej dane osobowe, zawarte w umowie pożyczki zostały użyte przez inną osobę. Zatem uznać należało, że pozwana zawarła z firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ważną umowę pożyczki, na warunkach, opisanych w potwierdzeniu umowy i otrzymała z tego tytułu na swoje konto bankowe kwotę 3153,33 zł. Pozwana nie wykazała, aby w/w kwotę spłaciła w terminie, określonym w umowie tj. do dnia 16 listopada 2019 roku. Wobec powyższego powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty pożyczki w kwocie 3153,33 zł, powiększoną o odsetki umowne /wezwanie k. 29 – 30 akt/. Powód nabył przedmiotową wierzytelność na podstawie umowy cesji, która zgodnie z art. 509 i nast. kodeksu cywilnego nie wymaga do przeniesienia wierzytelności zgody dłużnika. Załączona umowa cesji do której załączono opis wierzytelności, zawierający nazwisko dłużniczki, numer i datę umowy, a także nazwę wierzyciela /vide: załącznik do przelewu k. 24 akt/ w należyty sposób pozwalał zidentyfikować rodzaj przelanej wierzytelności. Stąd też Sąd nie podzielił stanowiska pozwanej o braku legitymacji czynnej powoda.

Natomiast zarzuty pozwanej co do zawyżonej prowizji z tytułu zawartej umowy w kontekście jej abuzywności nie podlegały badaniu Sądu z uwagi na związanie wartością przedmiotu sporu. Powód nie dochodził w pozwie kwestionowanej prowizji, lecz jedynie kwotę kapitału podwyższoną o odsetki umowne, które nie przekraczały wartości ustawowych odsetek maksymalnych za opóźnienie, były zatem zgodne z prawem.

Żądanie pozwu nie było przedawnione, co Sąd ma obowiązek badać z urzędu.

W tej sytuacji powództwo należało uznać za zasadne.

O kosztach postępowania Sąd nie orzekał, bowiem zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 98 i nast. k.p.c. koszty procesu ponosi strona przegrywająca, która zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony ponosi koszty postępowania.

Sędzia Jolanta Szczęsna